

1454

18/3/16

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 27/02/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Θέμα: «Κακοποιήσεις ζώων στην Ικαρία»

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή-απάντηση, τις ενέργειες σας, επί της επιστολής που μας προώθησε η κα Παπαράπτη Θέκλα (ΑΔΤ 119958, δ/νση Πατησίων 314-ΤΚ.11141, τηλ. 2112153380), μέσω email «filozoiki_ikarias@hotmail.com» αφού έλαβε ενημέρωση από την ανακοίνωση της Ομάδας Εθελοντών Φιλόζωων Ικαρίας, υποβάλλει το αίτημα στην αρμόδια πολιτική ηγεσία, για διερεύνηση του εν θέματι αναφερόμενου ζητήματος.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού

Κόμματος Ελλάδος

ΟΜΑΔΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΦΙΛΟΖΩΩΝ ΙΚΑΡΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2016

Άγνοια σημαίνει δε γνωρίζω κάτι. Και όπως όλοι ξέρουμε “Η ΑΝΓΟΙΑ ΣΚΟΤΩΝΕΙ”.

Σκοτώνει ανθρώπους, έμβια όντα, αλλά και αισθήματα, αρετές και συναισθήματα. Σκοτώνει τη δύναμη του δικαίου, της δικαιοσύνης, της ανθρωπιάς, της αλληλεγγύης. Εξάλλου, είναι έκδηλο σε όλες τις πτυχές της κοινωνίας. Πάντα, όμως, υπάρχουν και εξαιρέσεις, που έρχονται να επιβεβαιώσουν τον κανόνα και να δείξουν το παράδειγμα και στους άλλους.

Η κοινωνία νοσεί. Και μαζί της νοσούν και αυτοί που την απαρτίζουν: οι πολίτες της. Τα φαινόμενα κακοποίησης έχουν πάρει διαστάσεις επιδημίας. Οι “άνθρωποι” κακοποιούν ανθρώπους, ακόμη και οι ίδιοι οι “γονείς” τα παιδιά τους. Οι “άνθρωποι” κακοποιούν και ζώα, ενεργητικά ή/και παθητικά. Δυστυχώς, αυτό συμβαίνει πολλά χρόνια, χωρίς η κοινωνία να αντιδρά, στο σύνολό της: το αντιμετωπίζουν ως κάτι “φυσιολογικό”, κάτι που συμβαίνει και δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Έχει πλέον συνδεθεί και από επίσημους παγκόσμιους οργανισμούς, η κακοποίηση των ζώων με την κακοποίηση παιδιών και την εγκληματικότητα (πρόσφατα και από το FBI).

Κοιτάζοντας τη μικρή, δική μας κοινωνία, το φαινόμενο είναι εξίσου τρομακτικό. Διάσπαρτα σκυλιά, δεμένα στο πουθενά, συχνά χωρίς κατάλληλο κατάλυμα (ή μέσα σε βαρέλια), περιστασιακή σίτιση, τους καλοκαιρινούς μήνες χωρίς νερό. Η αλυσίδα τους το πολύ ενάμιση μέτρο, γεγονός που τα αναγκάζει να ζουν κυριολεκτικά μέσα στα κόπρανα και τα ούρα τους. Και αυτό, για όλη τους τη σύντομη ζωή. Ο λόγος ύπαρξής τους είναι να αποτρέπουν τα κοπάδια κατσικιών να περνάνε από τα σημεία, όπου είναι δεμένα. Τα κοπάδια αυτά περιφέρονται ανεξέλεγκτα, δε σταβλίζονται και συχνά εισέρχονται σε χωριά, προκειμένου να βρουν τροφή, καταστρέφοντας καλλιέργειες. Πολλά από αυτά τα σκυλιά, όταν δε “χρησιμεύουν” πλέον ή ενοχλούν κάποιους, εκτελούνται εν ψυχρώ, ακόμα και από τους ίδιους τους “ιδιοκτήτες” τους.

Οι γάτες, αν και θεωρούνται περισσότερο “χρήσιμες”, καθώς τρώνε τα ποντίκια, όταν πολλαπλασιαστούν πολύ, θανατώνονται με δηλητηρίαση, εξορίζονται τα μωρά τους σε άλλες περιοχές, θάβονται ζωντανά ή πετιούνται ζωντανά στη θάλασσα ή το ποτάμι. Ούτε λόγος για στειρώσεις: “είναι ενάντια στη φύση τους”!

Ακόμη και τα παραγωγικά ζώα, κατσίκες, πρόβατα, αγελάδες, πολλά από τα οποία επιδοτούνται, σε κάποιες περιπτώσεις υφίστανται κακοποίηση, που μέχρι και σήμερα είναι αποδεκτή από την πλειοψηφία των κατοίκων. Δένονται από τα πόδια, το λαιμό ή τα κέρατα, ακόμη και στην άκρη κεντρικών δρόμων, για όσο διάστημα είναι “χρήσιμες” για το γάλα και θα θανατωθούν, με ανορθόδοξες και επικίνδυνες, για την υγεία, μεθόδους (ελλείψει σφαγείου), για να δώσουν και το κρέας τους.

Η κοινωνία σε όλο αυτό, που γνωρίζει με λεπτομέρειες όλα τα περιστατικά, όπως γίνεται σε όλες τις μικρές, κλειστές κοινωνίες, δεν αντιδρά. Οι περισσότεροι ιδιοκτήτες εκφοβίζουν, εκβιάζουν, τραμπουκίζουν και απειλούν, ακόμη και με την επίδειξη ή χρήση όπλων. Κανείς, όμως, δεν καταγγέλλει τίποτε, για να “μη δημιουργηθούν φασαρίες στο χωριό, με τους χωριανούς, που είναι και γείτονες και πρέπει να λέμε και μια καλημέρα”. Άλλοι θεωρούν την προσφυγή στην αστυνομία ρουφιανιά και δε θέλουν να τους κολλήσουν την ταμπέλα του χαφιέ-ρουφιάνου του χωριού!

Δεν είναι ανάξιο αναφοράς ότι ο δημόσιος κτηνίατρος και η δασική υπηρεσία, ενώ γνωρίζουν όλα τα περιστατικά, καθώς όπως προαναφέραμε, όλοι ξέρουν τα πάντα, ουδέποτε εκτέλεσαν το

νόμο για την κακοποίηση των ζώων. Έχουν καταγραφεί περιπτώσεις όπου ο κτηνίατρος στάθηκε απέναντι σε φιλοζωική οργάνωση, η οποία κατήγγελλε περιστατικό βαριάς κακοποίησης ζώου.

Το θέμα, παρόλα αυτά, δεν είναι να κατηγορούμε ο ένας τον άλλο. Νόημα έχει ο καθένας από εμάς, να αναλάβει τη δική του ευθύνη, απλώς και μόνο διότι θεωρεί ότι τα ζώα έχουν δικαιώματα σε αυτήν την κοινωνία και ότι το ανθρώπινο είδος ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΝ, που χρήστηκε από το θέο με το δικαίωμα να φέρεται όπως θέλει και σε όποιον θέλει. Όπως δεν αδιαφορούμε για την κακοποίηση ενός παιδιού, δεν μπορούμε να αδιαφορήσουμε για την κακοποίηση ενός ζώου.

Έχουμε με το μέρος μας το κοινωνικό δίκαιο, αλλά και το συμπαντικό νόμο. Δεν είμαστε εμείς που θα πρέπει να φοβόμαστε, γιατί απλώς δεν έχουμε κάνει κακό σε κανένα. Χρειάζεται να ακουστεί η φωνή μας και να γίνει αισθητή η παρουσία μας. Δεν είναι δυνατόν να “κάνουν κουμάντο” κάποιοι, μία μειοψηφία “ανισόρροπων” ανθρώπων, ασκώντας βία (πρόσφατα καταγγέλθηκαν στην αστυνομία δύο περιστατικά, δηλητηρίασης οικόσιτων ζώων, από ρίψη φόλας μέσα στις αυλές των σπιτιών τους, στις Καρυδιές Ραχών).

Εμείς απαντάμε σε όλο αυτό με την ΑΓΑΠΗ. Γιατί ό,τι κάνουμε πηγάζει μόνο από την αγάπη απέναντι σε όλα τα έμβια όντα.

Οι διαστάσεις του φαινομένου είναι τεράστιες. Επικεντρώνοντας στην Ικαρία, βλέπουμε να πλήττεται η τουριστική οικονομία του νησιού. Πολλοί που επισκέπτονται την Ικαρία, κυρίως από την Ευρώπη, έχουν γνωστοποιήσει την κατάσταση στο εξωτερικό, μέσω φωτογραφιών, αποτρέποντας έτσι και άλλους επισκέπτες να έρθουν στο νησί, ως ένδειξη διαμαρτυρίας.

Σε επίπεδο οικολογίας, επειδή πολλοί από τους ιδιοκτήτες “βαρελόσκυλων” έχουν στην κατοχή τους κοπάδια κατσικιών, φέρονται με τον ίδιο εγκαντρισμό και την ίδια αδιαφορία για τα δάση της Ικαρίας, τα οποία έχουν καταστραφεί σε μεγάλο βαθμό, λόγω της υπερβόσκησης. Και πάλι, η δασική και η κτηνιατρική υπηρεσία, καθώς και η εκάστοτε δημοτική αρχή έχει τεράστια ευθύνη, εφόσον χρόνια τώρα στρουθοκαμηλίζει.

Ζητάμε από όλες τις αρχές, αστυνομία, δασική και κτηνιατρική υπηρεσία και δημοτική αρχή να λάβουν θέση, να αναλάβουν την ευθύνη τους, ενεργοποιώντας και εφαρμόζοντας το νόμο, σχετικά με την ενεργητική και παθητική κακοποίηση ζώων.

Ζητάμε από όλους τους κατοίκους της Ικαρίας, που ταυτίζονται με τις απόψεις μας, να πάψουν να υποκύπτουν στους εκβιασμούς των “ολίγων” και να σπάσουν τη σιωπή τους.

Η διαδικασία είναι απλή και χωρίς κανένα κόστος:

- 1) Ανά δύο άτομα, πηγαίνετε στο σημείο, όπου γνωρίζεται ότι υπάρχει ζώο που υφίσταται κακοποίηση, παθητική ή ενεργητική και βγάζετε φωτογραφίες.
- 2) Απευθύνεστε στην αστυνομία και δίνετε ένορκη κατάθεση, παραδίδοντας και τις φωτογραφίες.
- 3) Σε οποιαδήποτε περίπτωση δηλητηριάσεων, δικών σας ζώων ή και άλλων, ακόμη και αδέσποτων, βγάζετε φωτογραφίες, παίρνεται το πτώμα του ζώου και το πηγαίνετε στην αστυνομία, ώστε να κινηθεί η διαδικασία νεκροψίας, από το δημόσιο κτηνίατρο.

Δε Ζητάμε την ποινική δίωξη κανενός, θέλουμε να μην υπάρχουν κακοποιημένα ζώα. Ζητάμε να παραδώσουν τα ζώα στη φιλοζωική και να μην αντικατασταθούν.

Και επειδή “η άγνοια σκοτώνει”, ενημερωθείτε για τα δικαιώματα των ζώων και, κατ’ επέκταση, όλων όσων θέλουν να αντιδράσουν, διαβάζοντας τους νόμους 4039/2012 και 4235/2014.